

SCENARIUSZ LEKCJI

Imię i nazwisko autora:	Kamila Gillmeister
Przedmiot:	Wiedza o kulturze
Temat zajęć:	Współczesna architektura
Grupa docelowa:	IV etap edukacyjny, I klasa szkoły ponadgimnazjalnej; III etap edukacyjny, szkoła ponadpodstawowa - do wykorzystania na lekcjach przedmiotów artystycznych lub języka polskiego.
Ogólny cel kształcenia:	Celem zajęć jest zapoznanie uczniów z podstawowymi definicjami i cechami charakterystycznymi współczesnej architektury.
Kształtowane kompetencje kluczowe:	Wybór z 8 kompetencji kluczowych np. Zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady UE z 18.12.2006, Kompetencje kluczowe: 1) porozumiewanie się w języku ojczystym; 5) umiejętność uczenia się; 8) świadomość i ekspresja kulturalna.
Podstawa programowa:	I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji. Uczeń: 1. zna dwudziestowieczne dzieła reprezentujące różne dziedziny sztuki (architekturę) i dostrzega związki pomiędzy nimi. II. Tworzenie wypowiedzi. Uczeń: 1. wypowiada się – w mowie i w piśmie – na temat wytworów kultury i ludzkich praktyk w kulturze (zachowań, obyczajów, przedmiotów materialnych, dzieł sztuki). III. Analiza i interpretacja tekstów kultury. Uczeń: 5. dostrzega i nazywa związek między dziełem a sytuacją społecznohistoryczną i obyczajami epoki, w której powstało; 7. wskazuje relacje między kulturami: lokalną, regionalną, narodową i europejską, ujawniające się w konkretnych dziełach sztuki i praktykach kultury.
Cele (szczegółowe) operacyjne:	Uczeń: - definiuje architekturę współczesną; - rozróżnia architekturę współczesną; - wymienia polskich architektów wraz z przykładami ich realizacji; - charakteryzuje, interpretuje kierunki architektoniczne popularne od II połowy XX w.; - porównuje i analizuje teksty kultury, jakimi są budynki.
Metody/techniki kształcenia:	- pokaz; - opis; - dyskusja - ćwiczenia; - obserwacja.

Formy organizacji pracy:	Praca grupowa Praca zbiorowa Praca indywidualna ucznia
PRZEBIEG LEKCJI	
Faza wprowadzająca:	
1. Przedstawienie korzeni współczesnej architektury: nauczyciel przedstawia szkoły i nurty architektoniczne: Bauhaus, De Stijl oraz sylwetki: Frank Lloyd Wright, Le Corbusier.	
Faza realizacyjna:	
1. Zapoznanie uczniów z pojęciem modernizmu i stylu międzynarodowego – nauczyciel przedstawia, przy pomocy ilustracji, najważniejsze cechy charakterystyczne. Zadaje pytania uczniom, naprowadza uczniów w czasie analizy budowli. 2. Zapoznanie uczniów z kierunkami architektonicznymi popularnymi od II połowy XX w. do czasów współczesnych. Nauczyciel może podzielić uczniów na zespoły. Każdy zespół omawiaj inny kierunek, prezentuje ilustracje. 3. Zapoznanie uczniów z twórczością polskich architektów na podstawie pokazu zdjęć. 4. Pokaz zdjęć – dobre przykłady architektury w Polsce. Nauczyciel prezentuje budynki w Polsce, uczniowie analizują je, nauczyciel zadaje pytania pomocnicze, doszczegóławia wypowiedzi uczniów. 5. Zapoznanie uczniów z budynkiem Muzeum im. Guggenheima w Bilbao. 6. Uczniowie wykonują zadania 1 – 9. 7. Omówienie rozwiązania zadań 1 – 9.	
Faza podsumowująca:	
1. Nauczyciel prosi uczniów, aby przypomnieli kierunki architektoniczne poznane na zajęciach i krótko je scharakteryzowali, podając po jednym przykładzie budynku. Następnie prezentuje uczniom ilustracje i prosi, aby określili, jaki kierunek prezentuje dany budynek i dlaczego. 2. Omówienie pracy domowej – Polecenie 1.	
Praca domowa:	
Polecenie 1 : Wybierz jeden budynek (inny niż omawiane na zajęciach), prezentujący kierunek architektoniczny popularny od II połowy XXw. i dokonaj jego analizy. Uzasadnij dlaczego akurat tę architekturę wybrałaś/wybrałeś.	